

ŚW. JANA CHRZCICIELA

PARAFIA ŚŚ. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA
14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

Ukrzyżuj go! - W Roku Wiary.

W tym roku, 13 lutego, Środą Popielcową rozpoczniemy Wielki Post.

Bóg umiera wśród ludzi, ale i w samotności. Cierpienie i odrzucenie składają się na krzyż Chrystusa. W miejsce intelektualnego przyjęcia ofiary Jezusa, potrzeba czegoś większego, wymagającego osobistego zaangażowania. Trzeba abyśmy z wierzących stali się naśladowcami i uczniami. Poprzez naśladowanie rodzi się więź między Jezusem i jego wyznawcami; jest to wspólnota odczuwania, która prowadzi wprost na Golgotę.

Przestrzeń i czas naszego doświadczenia wiary, w którym cierpienie i śmierć Jezusa staje się cierpieniem, bólem i śmiercią ucznia, jest tym samym doświadczeniem Boga. Biorąc swój krzyż, będziesz go dźwigać, mierząc się z jego ciężarem - z niesprawiedliwością, strachem, rozczarowaniem - mierząc się ze wszystkim, co w życiu boli, na co nie masz zgody, od czego uciekasz. Jeśli odpowiadając na wezwanie Chrystusa, chcesz pójść za Nim, musisz zaprzeczyć się naiwnego pragnienia, aby było łatwiej i prościej. Pójście za Zbawicielem wymaga konsekwencji i odwagi spojrzenia we własne życie. "Zaparcie się samego siebie oznacza, iż człowiek zna już tylko Jezusa Chrystusa, a nie zna już samego siebie, że widzi jeszcze tylko Tego, który idzie

przed Nim, a nie widzi już drogi, która jest dla niego za trudna".

Krzyża nie powinniśmy utożsamiać z nieszczęściem lub ciężkim losem. Także niewierzącym żyje się ciężko. Jednak ty i ja oczekujemy bezpiecznego miejsca przy naszym Bogu, który zachowa nas od wszelkiego złego. Uczeń Jezusa otrzymuje wrażliwość, otwierając jego oczy na los bliźniego. Uczeń słyszy najbardziej nawet milczącą skargę. Do tej pory, ty i ja nie zważaliśmy na te głosy, ponieważ uważaliśmy, że to nie nasza sprawa - inni powinni się tym zająć. Doświadczenie krzyża sprawia w nas konieczność przyjęcia odpowiedzialności za świat, zarówno ten wierzący jak i indyferentny wobec Boga.

Tam gdzie jesteśmy obecni słowem i czynem - Chrystus powierza nam krzyż i czyni nas odpowiedzialnymi za świat. Z krzyżem związane jest też odrzucenie i cierpienie - Bóg powołuje do apostołstwa, należy jednak pamiętać, że jednym z atrybutów apostoła jest poniżenie i odrzucenie. Dlatego powołanie, jakie znajdujemy w krzyżu Chrystusa, jest zobowiązaniem, wymagającym zaparcia się samego siebie, swoich racji, roszczeń, oczekiwań.

Powołanie Chrystusa jest radykalne i wymaga wyznania "nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus" (Ga 2,20). To, co chcielibyśmy zachować dla siebie, za czym tęsknimy, czego potrzebujemy - w Jezusie jest zobowiązaniem wobec bliźniego. Podniesienie własnego krzyża to także pomoc w dźwiganiu brzemienia drugiego człowieka.

"Brzemie brata, które mamy wziąć na ramiona, to nie jedynie jego los, jego sposób bycia czy usposobienie, lecz - w najwyższym sensie - brzemie brata to jego grzech. Inaczej tego grzechu unieść nie mogę, jak tylko przebacząc go mocą krzyża Chrystusowego, który stał się moim udziałem".

Chrześcijaństwo jest wspólnotą łaski i odkupienia, a także cierpienia i grzechu. Wierzyć to przyjmować cierpienie swoje i bliźniego, niosąc brzemiona i słabości swoje i bliźniego. Krzyż jest jedynym dobrym uczynkiem, jaki znamy - krzyż Chrystusa to zadośćuczynienie i zobowiązanie. Stać na Golgocie oznacza bycie widzialnym - współuczestnictwem w hańbie i poniżeniu. Podobnie gdy pomagamy dźwigać krzyż/grzech bliźniego, możemy usłyszeć pod naszym adresem wołanie "Ukrzyżuj go!". Życie Jezusa Chrystusa na tej ziemi jeszcze nie dobiegło końca. Chrystus żyje nadal w życiu tych, którzy za nim poszli.

A zatem idźmy w Wielki Post i w tajemnicę naszego odkupienia z wiarą. ODWAGI!!!

Ks. T.B.

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy:

Ogólna: Aby rodziny migrantów, zwłaszcza matki, były wspierane i otaczane opieką w trudnościach.

Misyjna: Aby ci, którzy cierpią z powodu wojen i konfliktów, byli twórcami pokojowej przyszłości.

KRZYŻ JEST MI WSZYSTKIM

Krzyż Twój, Jezu, jest bramą,
przez którą codziennie przechodzę.
Krzyż Twój jest tym miejscem, Panie,
gdzie w tajemnice Twe wchodzę.

Krzyż Twój, Jezu, jest darem Ojca,
abym mogła z ciemności powstać.
Jezu mój, któryś na Krzyżu złożony,
wprowadzasz mnie w Ojca strony.

Krzyż Twój, Jezu, wszystko mi daje.
Pragnienie rzeczywistością się staje.
Krzyż Twój wszystko uczynił,
bramy niebios mej duszy uchylił.

Krzyż Twój, Jezu, wszystko oczyszcza.
Powstaje, co było obrócone w zgłiszcza.
Przez Krzyż Twój droga do Ojca mego.
Krzyż moim zbawieniem, nie ma innego.

Krzyż Twój jest drogą moją i życiem.
We Krwi Twej Jezu jest moje obmycie.
Krzyż i Krew Twoja mym
oczyszczeniem,
Chryste na Krzyżu! Tyś moim
zbawieniem.

Niech już nie grzeszy przeciw Krwi
Twojej
żadna strapiona dusza na świecie.
Niech Męka Twoja niesie przebaczenie
i każdemu sercu przynosi zbawienie.
/Kema/

SŁOWO NA NIEDZIELE

03 II- IV Niedziela Zwykła – Łk4,21-30 Jezu krytycznie odnosi się do tych, którzy nie chcą dostrzec i uznać Bożych interwencji w dziejach ludzkości. Demaskuje zakłamanie. W opisie wydarzenia demaskującego działalność Jezusa można dostrzec wyraźne aluzje do Jego Męki i Śmierci. Wyrzucenie Jezusa z miasta i nastawanie na Jego życie zapowiadają wydarzenia w Jerozolimie, gdy kapłani i lud będą domagać się dla Niego wyroku śmierci i doprowadzą do ukrzyżowania Jezusa na wzgórzu poza miastem. Słowa: „Lekarzu, ulecz samego siebie”, przypominają szydzenie Żydów, żołnierzy i jednego złoczyńcy, gdy Jezu umierał na krzyżu. Nie brak też nawiązań do Zmartwychwstania Jezusa. Tak bowiem, jak Jezu przeszedł nietknięty pośród nazaretańskiego tłumu, podobnie zwycięski przejdzie przez wrota śmierci.

10 II- V Niedziela Zwykła- Łk5,1-11 Jezu na początku swojej misji tworzy

wspólnotę uczniów, których przygotowuje do kontynuacji dzieła. Z Jego inicjatywy zaczynają się przenikać dwa pozornie niezależne wydarzenia: głoszenie przez Niego Ewangelii i praca rybaków. Jezu prosi Szymona, czy może użyć jego ludzi. On zgadza się, ale wraca do swojego zajęcia. Jeszcze nie wie, że przez swoją zgodę już uczestniczy w misji Jezusa. Wpuścił Jezusa w swoją codzienność, którą On będzie przemieniał. Następnie Jezu wystawia na próbę zawodowe doświadczenie Szymona, który staje wobec ryzyka; albo wypłynie i się ośmieszy, bo nie był to czas na łowienie, albo zaufa Jezusowi. Wybór zaufania jest podstawą do stania się apostołem.

17 II- I Niedziela Wielkiego Postu- Łk4,1-13 Pierwsza pokusa dotyczy braku chleba. Według rabinów, obiecany Chrystus miał ponowić znak manny. Diabeł więc domaga się od Jezusa takiego znaku. Jezu sprzeciwia się, bo zaspokajając własny głód, służyłby sobie zamiast Bogu. W drugiej pokusie diabeł chce, aby Jezu stał się władcą politycznym. Ludzie przez złe czyny uzależniają się od diabła i w ten sposób on bezprawnie czyni siebie właścicielem ziemi. Ale tylko Bóg jest Panem wszechświata i tylko Jemu należy się cześć. W trzeciej pokusie diabeł chce, aby Jezu sam na sobie sprawdził, czy Bóg dotrzymuje słowa. Kusi Jezusa, aby wykorzystał wszechmoc Boga do własnych celów. Tak samo na pustyni Izrael wystawiał Boga na próbę, domagając się od Niego znaków. Sprzeciw Jezusa potwierdza prawdę, że to stworzenie ma służyć Stwórcy, a nie odwrotnie.

24 II- II Niedziela Wielkiego Postu Łk9,28b-36 Jezu chce, aby ci, którzy z Nim są i w Niego wierzą, wiedzieli kim On naprawdę jest. Dlatego odsłonił w pełni swoją tożsamość przed trzema uczniami. Stało się to w klimacie modlitwy- rozmowy Jezusa z Ojcem. Modlitwa stanowi przestrzeń, w której objawia się Bóg i w której możliwe jest spotkanie z Nim. Punktem kulminacyjnym nie są jednak białe szaty ani chwała bijąca z Oblicza Jezusa, ale ogłoszenie, że jest Synem Boga. Na Synaju Mojżesz otrzymał kamienne tablice zawierające Prawo, którego Izraelici mieli przestrzegać. Na Górze Przemienienia Bóg oświadcza, że od tej pory należy słuchać Jezusa. Zniknięcie Mojżesza i Eliasza w

momencie, gdy Bóg mówi, jest potwierdzeniem tego, że jedynym pośrednikiem między Bogiem a ludźmi jest Jezu.

03 III- III Niedziela Wielkiego Postu-Łk13,1-9 Jezu nie podziela opinii, że nieszczęścia są karą za grzechy. To, że kogoś ominęło nieszczęście nie jest oznaką jego bezgrzeszności, ale stanowi wyraz miłosierdzia Boga, który daje człowiekowi kolejną szansę na poprawę życia. Jezu przypomina, że życie każdego człowieka ma zaowocować dobrem. Groźba wycięcia drzewa nie oznacza, że wyczerpała się Boża cierpliwość, ale że ziemskie życie człowieka jest ograniczone w czasie. Wzmianka o nawożeniu oznacza, że Bóg każdemu stwarza wystarczające warunki i daje liczne szanse, aby porzucił zło. Dialog między ogrodnikiem i właścicielem drzewa ukazuje wielką troskę Jezusa o każdego człowieka. Mimo oporu ludzi i braku nawrócenia z ich strony, Jezu nie oskarża przed Bogiem tych, którzy nie czynią dobra, ale tym bardziej wstawia się za nimi.

10 III- IV Niedziela Wielkiego Postu-Łk15,1,3;10,32 Jezu mówi do tych, którzy niewiele wiedzą o miłosierdziu Boga, a ciesząc się swoją sprawiedliwością, pogardzają tymi, którzy pogubili się i spisują ich na straty. Młodszy syn reprezentuje tych, którzy przez grzech odchodzą od Boga, aby korzystać z tego, co się im należy. Kończy się to zazwyczaj utratą niemal wszystkiego. Bóg wykorzystuje najmniejszy cień nadziei w człowieku, aby go do siebie przyprowadzić i zwrócić mu godność. Dlatego wielu ludzi wraca zanim jest za późno. Starszy syn reprezentuje tych, którzy zewnętrznie trwają przy Bogu, ale zachowują się jak niewolnicy. Służą Mu, lecz czynią to z lęku przed karą lub nieszczęściem. Uważają się za porządnymi, ale nie są szczęśliwi. Gardzą słabszymi od siebie. Są pełni goryczy i pretensji wobec innych, oskarżają ich. Nie słyszą, że aby się nawrócić i żyć pełnią życia wystarczy przyjąć miłość Boga i całym sercem ją odwzajemnić.

17 III- V Niedziela Wielkiego Postu- J8,1-11 Żydzi zastawiają na Jezusa pułapkę. Jeśli osądzi kobietę, to stanie się winny albo wobec prawa Mojżeszowego/gdyby ją ułaskawił/, albo wobec prawa rzymskiego, które

zabraniało Żydom wydawania wyroków śmierci poza przypadkiem profanacji świątyni. Jezus wybrnął z tej sytuacji, odwołując się do zasady, że świadkowie przestępstwa mają rozpocząć egzekucję wyroku. Okazało się wówczas, że nikt nie jest w stanie wystąpić w charakterze świadka przeciw oskarżonej kobiecie. W ten sposób zginął przedmiot oskarżenia. Scena ta pokazuje, jakich manipulacji prawem dopuszczali się zwierzchnicy religijni w Jerozolimie nie tylko wobec Jezusa.

KATECHEZA BŁOGOSŁAWIONEGO JANA PAWŁA II

KU NOWYM NIEBIOSOM I NOWEJ ZIEMI cd. Skłonności tych, którzy postrzegają Królestwo Boże w sposób apokaliptyczny oraz innych, którym zamyka oczy sen obojętności. Chrystus przeciwstawia ciche nadejście nowych niebios i nowej ziemi. To nadejście przypomina ukryte, ale żywe kiełkowanie ziarna rzuconego w ziemię. Bóg wkroczył w ludzkie dzieje oraz w świat i idzie naprzód, w milczeniu i cierpliwie czeka na ludzkość borykającą się z opóźnieniami i przeszkodami. Szanuje jej wolność, wspiera ją, kiedy ogarnia ją rozpacz, prowadzi przez kolejne etapy oraz zaprasza do współpracy w realizowaniu planu prawdy, sprawiedliwości i pokoju, jaki niesie z sobą Królestwo Boże. Boże działanie i ludzkie wysiłki powinny się zatem zespolić. "Nauka chrześcijańska nie odwraca człowieka od budowania świata i nie zachęca go do zaniechania dobra bliźnich lecz raczej silniej wiąże go obowiązkiem wypełniania tych rzeczy". I tak stajemy w obliczu ważnego tematu, który zawsze był obecny w refleksji i działalności Kościoła. Nie popadając w przeciwstawne skrajności sakralnej izolacji i sekularyzmu, chrześcijanin powinien dawać wyraz swojej nadziei również w obrębie życia świeckiego. Królestwo Boże jest wprawdzie wieczne, istnieje jednak w czasie i przestrzeni, jest „pośród nas”, jak mówi Jezus. II Sobór Watykański zdecydowanie podkreślił ten wewnętrzny i głęboki związek: „posłannictwo Kościoła nie polega tylko na przekazywaniu ludziom ewangelicznego orędzia Chrystusa i Jego łaski, ale także na przepajaniu i

doskonaleniu duchem ewangelicznym porządku spraw doczesnych”. Porządek duchowy i doczesny chociaż się różnią to jednak w jedynym planie Bożym tak są ze sobą zespolone, że sam Bóg pragnie cały świat przekształcić w Chrystusa w nowe stworzenie, początkowo już tu na ziemi a w pełni w dniu ostatecznym. Ożywiany tą pewnością chrześcijanin, kroczy odważnie drogami świata, starając się iść śladami Boga i z Nim współpracować, aby mogła przybliżyć się przyszłość, w której „łaskawość i wierność spotkają się z sobą, ucałują się sprawiedliwość i pokój”.

SŁOWO Ojca Świętego Benedykta XVI

Nie mogę budować mojej osobistej wiary w prywatnym dialogu z Jezusem, ponieważ wiara zostaje mi dana przez Boga za pośrednictwem wspólnoty wierzących, jaką jest Kościół i włącza mnie w rzeszę wierzących we wspólnocie, która jest nie tylko socjologiczna lecz zakorzeniona w odwiecznej miłości Boga, który sam w sobie jest wspólnotą Ojca, Syna i Ducha Świętego, jest Miłością trynitarną. Nasza wiara jest naprawdę osobista tylko wtedy, kiedy jest również wspólnotowa: może być moją wiarą tylko wtedy, kiedy żyje i porusza się w „my” Kościoła, tylko wtedy, kiedy jest naszą wiarą, wspólną wiarą jedynego Kościoła. Odmawiając „Credo” Podczas niedzielnej Mszy św. wyrażamy się w pierwszej osobie, ale wspólnie wyznajemy jedną wiarę Kościoła. Owo „wierzę”, wymawiane indywidualnie, włącza się w ogromny chór, ponad przestrzenią i czasem, w którym każdy wnosi swój wkład w harmonijną polifonię w wierze. Katechizm Kościoła Katolickiego w jasny sposób tak to streszcza: Wiara jest aktem eklezjalnym. Wiara Kościoła poprzedza, rodzi, prowadzi i karmi naszą wiarę. Kościół jest Matką wszystkich wierzących. „Nie może mieć Boga za Ojca, kto nie ma Kościoła za Matkę”(św. Cyprian). Tak więc wiara rodzi się w Kościele, prowadzi do niego i w nim żyje. Ważne, żeby o tym pamiętać.

Liturgia Słowa

03 II- IV Niedziela Zwykła Jr1,4-5.17-19;Ps711Kor12,31-13.13Łk4,21-30

Jezus dodał: „zapewniam was, żaden prorok nie jest mile widziany w swojej ojczyźnie”.

10 II- V Niedziela Zwykła Iz6,1-2a.3-8;Ps138;1Kor15,1-11;Łk5,1-11 Nie bój się, odtąd będziesz łowił ludzi.

11 II- poniedziałek- NMP z Lourdes, Światowy Dzień Chorego Rdz1,1-19;Ps104;Mk6,53-56.

12 II-VI Niedziela Zwykła Kpł13,1-2.45-46;Ps32;1Kor10,31-11,1;Mk1,40-45 Ludzie natomiast schodzili się do Niego ze wszystkich stron.

13 II- Środa Popielcowa. Rozpoczyna się okres Wielkiego Postu Jl2,12-18;Ps51;2Kor5,20-6.2;Mt6,1-6.16-18

17 II- I Niedziela Wielkiego Postu Pwt26,4-10;Ps91;Rz8,10-13;Łk4,1-13 Gdy diabeł skończył kusić Jezusa, odstąpił od Niego aż do czasu.

24 II- II Niedziela Wielkiego Postu Rdz15,5-12.17-18;Ps27;Flp3,17-4,1Łk9,28b-36 Z obłoku rozległ się głos: „On jest moim Synem wybranym, Jego słuchajcie”.

03 III- III Niedziela Wielkiego Postu Wj3,1-8a.13-15;Ps103;1Kor10,1-6.10-12;Łk13,1-9 Jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie.

10 III- IV Niedziela Wielkiego Postu Joz5,9a.10-12;Ps34;2Kor5,17-21;Łk15,1-3.11-32 Pojednajcie się z Bogiem!

17 III- V Niedziela Wielkiego Postu Iz43,16-21;Ps126;Flp3,8-14,J8,1-11 Ja też cię nie potępiam. Idź, lecz odtąd już nie grzesz.

24 III- Niedziela Palmowa Męki Pańskiej, Narodowy Dzień Życia Iz50,4-7;Ps22;Flp2,6-11;Łk22,14-23.56 Jeśli oni umilkną, kamienie będą krzyczeć!

MÓWIĄ WIELCY Szczęście oglądania Boga zostało obiecanie ludziom czystego serca/św. Leon Wielki ok.400-461/.

UŚMIECHNIJ SIĘ Dlaczego dziesięć złotych wydaje się tak małą sumą w hipermarkecie, a tak wielką w kościele?

ADRES:
Ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUST:
1. Narodzenie św.
Jana Chrzciciela
24 czerwca
2. Michała Archaniola
29 września

MSZE ŚWIĘTE:
Dni powszednie
7.00 i 17.00
Niedziele i święta
8.00 10.30 12.00 17.00
święta „zniesione”
7.00 9.00 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**
Czwartek 15.00 – 17.00

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**
Czwartek 15.00-17.00
i przed każdą Mszą Św.

NABOŻEŃSTWA:

- **NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY**
środa godz. 17.00

- **DO MIŁOSIERDZIA
BOŻEGO**
piątek godz. 17.00

- **DO NAJŚW. SERCA P.
JEZUSA, MSZA ŚW. Z
MODLITWĄ O
UZDROWIENIE i
BŁOGOSŁAWIEŃSTWO
LOURDESKE**
p-szy piątek godz. 17.00

- **PIERWSZYCH SOBÓT
MIESIĄCA**
p-sza sobota godz. 6.30

- **KU CZCI BŁ. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWI**
16 dzień m-ca godz. 17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA
CZYNNA**
15.30 - 16.30
oprócz czwartku
i po każdej Mszy Św.

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
proboszczem.

**PRZECZYTAŁEŚ –
PODAJ DALEJ**

**Za złożone
dobrowolne ofiary:**

BÓG ZAPŁAĆ!

BŁOGOSŁAWIENI ZNACZY SZCZĘŚLIWI. W biblijnym rozumieniu słowem „błogosławieństwo” określa się stan szczęścia, pomyślności, zadowolenia i dobrobytu. Czasownik błogosławić wskazuje na obdarowanie kogoś życzliwością i wsparciem. Za pomocą słów błogosławieństwa dokonuje się przelanie na osobę błogosławioną rzeczywistej łaski, będącej darem kochającego Boga. To Bóg jest źródłem wszelkiego błogosławieństwa. W momencie stworzenia Bóg wszczepił w serce człowieka naturalne pragnienie szczęścia. Pragnienie to może zaspokoić jedynie łaska zwana również błogosławieństwem. Człowiek zaś w bardziej lub mniej świadomy sposób zmierza do Boga po krętych drogach życia. Dzięki Bożemu błogosławieństwu, życie ludzkie staje się spełnione w najgłębszym wymiarze. Na mocy łaski zamieszkującej w nas również my możemy błogosławić, stając się narzędziem, przez które Bóg przekazuje swoje błogosławieństwo innym. Kapłan na mocy święceń błogosławi lud w imieniu Chrystusa. Jednak każdy ochrzczony i bierzmowany mając udział w królewskim kapłaństwie, może błogosławić innym, życząc im duchowego dobra. Szczególny przywilej błogosławienia mają rodzice, którzy otrzymali tę moc dzięki chrześcijańskiemu małżeństwu. Błogosławić można także posiłki, przedmioty, miejsca, aby cała przestrzeń w jakiej człowiek żyje, i to, z czego korzysta, zostały uświęcone. Każde błogosławieństwo zawiera uwielbienie Boga za Jego dzieła i dary. Jego skuteczność zależy od wstawienniczej modlitwy Kościoła. Przyczynia się ono do tego, by ludzie mogli korzystać z Bożych darów zgodnie z duchem Ewangelii. Zawsze, we wszystkich okolicznościach powinniśmy uciekać się do Dawcy i Źródła Życia i Jego Imieniem błogosławić. Wypowiadanie słów błogosławieństwa w ciągu dnia otwiera nas i innych na Bożą obecność. Błogosławiąc i przyzywając obecności Boga w rodzinach, miejscach pracy, podczas codziennych spotkań, odnajdziemy to, za czym tęsknimy: pokój serca i radość ducha. Odkrywać będziemy radość z tego, że Bóg jest z nami, i czerpać moc, której On hojnie nam udziela. Trzeba nam błogosławić szczególnie w ważnych wydarzeniach życia i prosić, by łaska Pana była z nami. Pan pragnie, byśmy napelnieni Jego łaską żyli szczęśliwie, jak dzieci Boże. Jego błogosławieństwo przełamuje bowiem wszelkie przekleństwo grzechu i prowadzi do wolności. Wysławiać powinniśmy Boga za wszystko, bo On jest godzien wszelkiej chwały i czci, my zaś zajmujemy właściwe miejsce, gdy jako stworzenia błogosławimy Tego, który nas powołał do istnienia. Od Niego pochodzi wszelkie dobro, którego doświadczamy. To On, dzięki swej przeogromnej miłości napenił nas w swoim Synu błogosławieństwem, które utraciliśmy wraz z grzechem pierworodnym. To dzięki Niemu obecny w Kościele Chrystus przywraca nam utracone szczęście. To On czeka na nas i chce być obecny w naszej codzienności, we wszystkim, co nas dotyczy, bo jesteśmy dla Niego najważniejsi. Człowiek jest naprawdę sobą, gdy błogosławi Boga i dziękuje Mu za każdy dar Jego dobroci, gdy odkrywa, że jest dzieckiem miłującego Ojca.

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

1. SŁUŻBA LITURGICZNA
2. SCHOLA PARAFIALNA
3. ODNOWA W DUCHU ŚWIĘTYM
- w każdą środę o g. 18.30
4. GRUPA MŁODZIEŻOWA „PRZYJACIELE JEZUSA”
- w każdy piątek o g. 19.00
5. WSPÓLNOTA MODLITWY MIŁOSIERDZIA BOŻEGO
- w każdy piątek po Mszy Św. wieczornej
6. WSPÓLNOTA ŻYWEGO RÓŻAŃCA
z Lubawy, Tuszewa i Fijewa - w każdą pierwszą środę m-ca po Mszy Św. Wieczornej z Mortąg - w każdy pierwszy czwartek m-ca o godz. 16.30
7. KOŚCIÓŁ DOMOWY
Krąg Rodzin z Tuszewa – raz w m-cu w dniu ustalonym wcześniej

W NASZEJ WSPÓLNOCIE PARAFIALNEJ:

CHRTYZY odbywają się w czwartą sobotę miesiąca na Mszy Św. o godz. 17.00. Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia rodziców chrzestnych, że są wierzący i praktykujący. Rodzicami chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane, żyjące w związkach sakramentalnych.

BIERZMOWANIE odbywa się raz w roku. We wrześniu młodzież trzeciej klasy gimnazjum rozpoczyna na katechezie szkolnej przygotowanie do przyjęcia tego sakramentu. Młodzież wraz z rodzicami spotyka się raz w miesiącu na wieczorach skupienia w kościele, a bezpośrednio przed otrzymaniem sakramentu poznaje owoce Ducha Świętego.

ŚLUBY – zapowiedzi na tablicy ogłoszeń przy kościele.

POGRZEBY Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Im wieczne spoczywanie, ś.p. Krystyna Kowalkowska